

להעמיד בראש הרשימה מועמד לא קומוניסטי. הכרזו כתב דבר אריה כינרתי: "גו, בטח, הרי זה מה שהם עשו עם משה סנה המנוח."

מתברר כי למנהל לשעבר של הטלוויזיה, אלוף-מישנה ישעיהו תרמור, שחזר לצה"ל לתפקיד מפקד הגדנ"ע, יש עדיין יחס למקום עבודתו תקודם. כאשר צעד תדמור בי ראש הגדנ"עים במסע הסיום של הצעדה בירושלים, עברה חקבוצה ליד בניין הטלוויזיה. תדמור עבר לכוון הבניין כשהוא מצדיע.

אותם מבין צופי הטלוויזיה יה המושבעים שנענו למודעה שהתפרסמה בעיתון המקומי של טיבעון ובאו לתפילת ראש השנה בבית-ההסתדרות, ש-אורגנה על-ידי קבוצה הדוגלת בחידוש האמונה בהנהגתו של רב רפורמי - התפלאו למראה החזן. היה זה לא אחר מאשר הקריין-כתב של הטלוויזיה בני מושקין, שהיה במונח איש קול-ישראל, נסע לארצות-הברית, עבד שם כמורה ולמד תיקשורת, חזר לארץ לעבוד בטלוויזיה, משמש עתה כקצין-העיתונות של האוניברסיטה הי-

רבה בביתו שלו: לארנס, ש-הוא מסתחו של מטוס תערוכה, עליו הפסידה התעשייה תאווירי רית 70 מיליון ל"י - יש בן, יגאל - שהוא מראשי מצפן בירושלים.

בדיחה פרטית של עמוס אטינגר הביכה את הכתב הי-צבאי של הטלוויזיה נחמן שלי. היה זה במסיבת העיתור נאים שנערכה לפני שבועיים בבית-סוקולוב בהשתתפות רוב מסקדי חטיבת גולני מאז הקמת החטיבה. צלמי הטלוויזיה ש-כיסו את המסיבה חבוייה בי אשה ששוחחה בידידות עם מסקדי החטיבת של העבר, מי זאת? שאלו את עמוס אטינגר. גר. השיב עמוס: "האשה הי-זאת, כמו שאתם רואים אותה, היתה סגן מפקד חטיבת גולני." הצלמים עטו על המציאה, צילי-מו את האשה מכל הכיוונים. האשת, שלא שמעה את דבריו של עמוס ולא הבינה מה חתת-רגשות - היתה לא אחרת מאשר העיתונאית תמר אכרי, אשתו של אטינגר. כאשר חזרו הצלמים לאולסן, הקרינו את הסרט בפני הכתב הצבאי נחמן שלי, שהתפלא למראה שפע הצילומים של תמר. הוא הרים טלפון לאטינגר, שאל

עם סוריה ומצריים. אחד הי-כתבים הזרים טילפן אל דובר צה"ל, תתאלוף פנחס ("פני-ייה") לחב, ביקש לשמוע ממנו אינפורמציה. אחרי שמסר לו הדובר מה שיכול היה למ-סור באותה שעה, המשיך העי-תונאי ושאל: "מה לדעתך יק-רה?" השיב לו פנייה: "הש-תגעת? פעם אחת בשנה יש לי יום בו אני צריך לחשוב מה קרה, ודווקא ביום הזה אתה שואל אותי מה יקרה?"

כתבו הצבאי של הג'רוזלם פוסט, זאב שול, ידוע כבעל חוש הומור. אבל התעלול ש-ערך לידידו, מי שהיה דובר א-לעל וכיום דובר התעשייה האווירית, ארנולד שרמן, הפתיע אפילו את ידידו. אח-רי ששרמן קבע פגישה עם שול ומשום מה לא הגיע אליה, החליט שול לגמול לו בצורת מאקברית. הוא טילפן אליו, הודיע לו כי מדברים מועד עובדי הג'רוזלם פוסט וכי מצ-טעים להודיעו כי ידוה הי-טוב, זאב שול, נפטר. כיוון ששול לקה לא מקבר בהתקפת לב, קיבל שרמן את הידיעה ברצינות וכמעט שחטף הת-קפליב בעצמו, לפני ששול חזר לתחייה וצחק לו בטלפון.

ספר חדש שיצא בארצות-הברית, יעורר בוודאי רעש רב: הספר, שישה ימים אח-רים, נכתב על-ידי כתב קול-ישראל בשפה האנגלית אנדר"י יו מייזלס, עוסק בישראל של אחרי מלחמת ששת הי-מים, מתחיל במילים: "שרי-השטחים סיים זה עתה את הי-ראיון שלו עם העיתונאית הי-אמריקאית, והיה בתהליך של לבישת מיכסיו...". זהו ספרו השני של מייזלס והראשון עסק בתקופת בר-כוכבא. שרה"ש, חים בספר אינו כושה דיין, המופיע בספר כשרהגיטחון, אך כמוהו גם הוא אוהב נשים.

שולמית אלזני שהתה לפני שלושה שבועות בכפרו של רפי נלסון, באילת, פג-שם את הכירומנט שלום שאה, ביקשה ממנו שיקרא בכף ידה. שאל, שלא ידע מי היא, קרא את כל עברה, דיי בר בין השאר, על ניצחון ש-חיה לה ב-65 ואוכזה גדדי לה ב-1969, הוסיף כי ב-1974 יהיה לה מיסנא לטובה, אלזני לחצה עליו תיסתת להוציא ממנו אם הוא טועה ומיפנה יהיה ב-1973. שאל התעקש על 74. נאנחה שולמית אלזני: "אוי, הפעם לא אכנס ל-כנסת השמינית!"

קבוצת השמיסטים ש-הגיעה ביום השישי בשבוע ש-עבר לביתו באפקה של מועמד גח"ל לראשות עיריית תל-אביב, אלוף (מיל) שלמה ("צ'יץ") להט, חשבו לבי-קש ממנו לקיים איתם חוגי בית. את הדלת פתחה אשתו של המועמד, זיווה להט, ש-אמרה: "אני מצטערת - ציץ ישן." הצעירים פתחו בי-ניסיונות השיכנוע: "אמנם אין לנו עדיין זכות בחירה, אבל אנחנו רוצים לשמוע מה ציץ רוצה לעשות בשביל הי-נוער, טענו. מאום לא עזר: זיווה לא הסכימה לתעירו.

למועמד הליכוד הימני לכנסת השמינית, פרופסור משה ארנס - אשר הוכנס לרשימה על-ידי גח"ל כדי למ-שוך קולות אינטלקטואלים צעירים - אין כנראה השפעה

אלוף אברהם אדן
(מימין). מפקד גייסות השיריון, הגיע לחופשה באילת, בילה אותה בצלילה בחברת האיילתי רפי פיפסון, החי בשמורת האלמוגים בחוף הדרומי, קיבל ממנו קורס מזורז על מעמקי ים-טוף.

הצעיר שרכב בשבוע ש-עבר על הטוטוסו שלו בדרך השלום בתל-אביב הופתע כ-אשר באחת ההצטלבויות חסמה אותו מכונית אמריקאית גדו-לה, והנוסע שישב ליד הנהג אמר לו בתקיפות: "היסע הי-צידה מפה!" הצעיר, שנשא מצלמה על כתפו, המשיך בי-נסיעתו. ברמזור אדום ניפגש שוב עם אותו נוסע, ששוב פנה אליו: "אנחנו בוטרים. אמרתי לך שתסתלק מכאן!" או הבחין הצעיר שבמכונית שחונה לפניו, יושבת ראש-הממשלה ג'רדה מאיר, הבין

כי חפונה אליו הוא משומרי-ראשה. הצעיר הנעלב השיב לשומר: "אז מה אם אתם בוטרים? אסור כבר לצלם את גולדה? ובכלל, מי רוצה לצלם אותה?" הוא המשיך לנסוע לצד מכונית השומרים, שניס-תה שוב לחסום אותו ולהורידו מהכביש. רק כשהגיעו לכביש פתוח, הצליחה שיירת מכוניות ראש-הממשלה להתחמק מה-אופנוע עם המצלמה.

עוד ביום השישי, ערב יום הכיפורים, הרגישו חת-בים הזרים בישראל במתיחות הגוברת והולכת בקווי הגבול

אילניה
(חזית צעירים למען תל-אביב), עורר-הדין חיים מישגב. היא הת-עניינה בתוכניות ובחומרי-ההסברה של הרשימה, הגיעה למסקנה: "אתם דווקא עושים רושם טוב. יש משהו בדברים שלכם."

מוטי הוד
מפקד חיל-האוויר לשעבר השתתף במסיבה בפיאנובר תל-אביב, יחד עם הרמטכ"ל ומפקד חיל-האוויר הנוכחי, כאשר אחד הצלמים ביקש מהשלושה לעמוד יחד לצילום. הם נעמדו ובאותו רגע ניגשה אליהם אחת המלצריות ושאלה מה הם רוצים לשתות. מוטי הוד עזב את חבריו, לקח את המל-צריית הצידה בידה, בישר לה שישתה אחרי הצילום, חזר להצטלט.

עירבית בירושלים, ממשיך לי-הופיע מדי פעם בטלוויזיה.

פסוקי השבוע

● **מנחם פועלי נמד**
אשרוד יהושע פרי: "בן-אהרון הוא האלוהים השני שלי."
● **נציג העובדים במוי**
עצת התעשייה האווירי רית: "לא נרשה לאלוף הוד לפעול גם אם נצטרך לחשי-חמש בנשק!"

אותו לפשר השמחה. אטינגר סיפר לו על המתיחה, ושי נאי-לץ לערוך את כל הסרט מחי-דש.

במסיבת-עיתונאים אחרת, שנערכה על-ידי סיעת מרי, שאל אחד העיתונאים על הי-וויכוח במוקד דבר הרוטציה בין שמואל מיקוניס לי-מאיר פועלי, נענה: "תראה את עיתון הארץ של היום, בו מצהיר מיקוניס כי זו טאקטיק-קה של מפלגה קומוניסטית,